

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. február 25.

XVI. évfolyam 8. szám

Nagyböjt 2. vasárnap

„Az Úr színe előtt járok, az élők földjén.”

Egyházközségünk hirdetése:

**Február 25. Nagyböjt 2.
vasárnap:**

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Dénes, Balázs, Katalin

18:00 – +Aladár

Országos gyűjtés a katolikus
iskolák javára

Február 26. Hétfő:

6:30 – +Antal, Jolán, Péter

Február 27. Kedd:

6:30 –

Február 28. Szerda:

6:30 –

Március 1. Csütörtök:

6:30 –

18:30 – 19:30 – Szentségimádás
a domonkos nővéreknél

Március 2. Péntek:

17:00-18:00 - Gyóntatás

18:00 – +Anna

Szentmise után keresztúti
imádság

*Nagyböjt péntekjein hústiltalom
van.*

Március 3. Szombat:

17:00 –

18:00 - +Ilona

Március 4. Nagyböjt 2.

vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Gizella és Soós család
elhunyt tagjai

18:00 – +István

A szentmise olvasmányai:

Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18

Zsolt 115

Róm 8,31b-34

Mk 9,2-10

SZENTSÉGIMÁDÁS

Szenvedő, üldözött
testvéreinkért imádkozunk.
„Kezdd el, s a többit bízd rá a
Jóistenre!” (Varga. László.)

JEGYES OKTATÁS

A foglalkozások hétfőnként 19
órákor vannak!

Helyszíne: a központi domonkos
rendház és a plébánia közötti
épület (volt kollégium, A épület).

Bejárat: ahol a patak átbújik a
járda alatt.

2X1%

Feltétlenül rendelkezünk adónk
kétszer 1%-ról:

A Magyar Katolikus Egyház
technikai száma: **0011**

Az Egyház számára (0011) az is
töltse ki a rendelkező nyilatkozatot,
akinek 0 Ft az adója, mert az
Egyház a rendelkezők létszáma
alapján kapja az állami támogatást.

A Prohászka Ottokár Alapítvány
tisztelettel kéri, hogy személyi
jövedelem adójának második
egy százalékaival ebben az
évben is támogassa.

Az alapítvány adószáma:
19177232-1-13

A kedvezményezett neve:
Prohászka Ottokár Alapítvány

Josè Tolentino de Mendonça

**Ötödik nagyböjti elmélkedés:
Jézus szomja a Kálvárián
napjaink története**

„Jézus szomja, amelyet
legmélyebben a Kálvárián
szenvedett át, az ember
egzisztenciális szomjának a jele” –
állt az aricciai pápai lelkigyakorlat
ötödik elmélkedésének a
középpontjában kedd délután az
Isteni Mester lelkigyakorlatos
házban. Jézus valóságos szomja
megtetesülésének a bizonyítéka,
együttal pedig halála valóságának
a jele. Szomjúságának jelképes és
spirituális jellege pedig lehetővé
teszi számunkra, hogy
megragadjuk élete és halála
legmélyebb értelmét – magyarázta
Ferenc pápa jelenlétében Josè
Tolentino de Mendonça portugál
lelkigyakorlatos atya.

**Jézus szomja végigkíséri az
életét, szolgálatát**

János evangélista Jézus Kálvária-
hegyi szenvedéstörténetén túl
háromszor is említi a szomjazni
kifejezést. Jákob kútjánál a
szamariai asszonynak mondja a
Mester: „Aki ebből a vízből iszik,
újra megszomjazik. De aki abból a
vízből iszik, amelyet én adok, az
nem szomjazik meg soha többé,
mert a víz, amelyet én adok, örök
életre szökellő vízforrás lesz
benne” (Jn 4,13). Az élet
kenyeréről szóló kafarnaumi
történetben pedig azt tanítja: „Aki
hozzám jön, többé nem éhezik, s
aki bennem hisz, nem szomjazik
soha” (Jn 6,35). Végül a

sátorosünnep utolsó, nagy napján Jézus a templomban fennhangon hirdette: „Aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék!” (Jn 7,37).

A samariai asszony szomja

Jézusnak a samariai asszonnal való találkozása során egy olyan szerepcsere történik, ami fölött nem mehetünk el észrevétlenül: Jézus a kezdeményező, ő kér inni, míg ő végül ő maga ad inni az asszonynak. A samariai asszony azonban nem érti meg azonnal Jézus szavait, mert először azokat fizikai értelemben veszi. Jézus azonban kezdettől fogva kettős jelentést ad szavainak. Kérése, valójában vágyakozás és a másik szomjára irányul, ahogy azt meg is magyarázza az asszonynak: „Ha ismernéd Isten ajándékát, s azt, aki azt mondja neked: Adj innom, inkább te kértél volna tőle, s ő élő vizet adott volna neked.” (Jn 4,10).

Jézus vizet kér, de ecetet kap

Jézus a Kálvária hegyén is rögtön kimutatja szomjának a vágyát, de nem értik meg ott sem, és víz helyett ecetet adnak neki. Ő pedig, miután megízlelte, így szól: „Beteljesedett! – majd lehajtva fejét, kilehelte és egyúttal átadta a Lelkét. „A szomjúság így műve beteljesedésének a pecsétje lesz, mely egyidejűleg izzó vágyát tárja fel, hogy azt a Lélek ajándékává tegye, mert az igazi élő víz képes gyökeresen kielégíteni az emberi szív szomját.

A szomjazás a Jézusban való hit jele

A sátorosünnep nagy napján Jézus kifejezésre juttatja, hogy a szomjúság a benne való hitet jelenti, míg az „inni” egyenértékű azzal, hogy „hozzá menni”. Valójában az a szomjúság, amiről Jézus beszél egyfajta egzisztenciális szomj, mely azáltal csillapul, ha életünket Jézus felé tereli. Szomjazni annyit, mint szomjazni Őrá. Hivatásunk arra

szól, hogy egy bizonyos krisztus-központúságban éljünk, azaz lépünk ki magunkból és keressük Krisztusban azt a vizet, mely szomjunktól oltja, legyőzve az önmagunkra hivatkozó autoreferencialitás kísértését, mely beteggé és zsarnokká tesz – utalt Ferenc pápa egyik kulcskifejezésére Tolentino atya.

Az értelem hiánya és az üdvösség vágya

Jézus szomjúsága lehetővé teszi, hogy megértsük a szívükben lakó szomjúságot és készsé is tesz arra, hogy kiszolgáljuk azt, miközben Isten szomjúságára válaszolunk, az értelem és az igazság hiányára, arra az üdvösség utáni vágyra, mely minden emberben létezik, még akkor is, ha az a vágy rejtélyes vagy éppen egzisztenciális hulladék borítja be.

A prédikátor végül Kalkuttai Teréz anyja Szeretet Misszionáriusai szerzetesházaira hivatkozott, melyek kápolnáiban ott van kifüggesztve Jézus szava: Szomjazom. Ez a kifüggesztett szó nemcsak a múltra utal, hanem utal a jelenre is. Ennek a jelenlétnek a jegyében kell felfedezni a Szentlelket, mert különben elmarad az egyház elevensége, fiatalsága és öröme, mely megnyitja az egyház ajtaját és elindítja kifelé. Ez Jézus szomjúságának az értelme: Az ő szomja széttöri a láncokat, melyek büntudatba és önzésbe zárnak és így megakadályozzák előrehaladásunkat és növekedésünket a benső szabadságban. Jézus szomja felszabadítja legmélyebb benső és rejtett erőinket, ami által együttérző és békeszerző emberekké válhatunk, akik azonban nem menekülnek el a világ szenvedései és konfliktusai elől – zárta ötödik elmélkedését Tolentino atya.

(vi)